

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/697/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212204684
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3212204684.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa: W., s.r.o. so sídlom A., W. XX, IČO: XX U. 598, zast.: P. kanceláriou H. W., s.r.o., A., X. 4, A., IČO: XX XXX XXX proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 04. februára 2015, č.k. 5C/207/2012-142, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. Ďalším výrokom zamietol aj návrh vo veci samej. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že nepovažoval za opodstatnený návrh navrhovateľa na prerušenie konania, ako aj návrh vo veci samej. Pokiaľ ide o návrh na prerušenie konania, uviedol, že navrhovateľ pred pojednávaním doručil súdu návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu s návrhom na prerušenie konania. Navrhovateľ v žiadosti poukázal na návrh, v ktorom namietal zaujatosť sudcov okresného súdu, no o jeho námietke bolo právoplatne rozhodnuté a navrhovateľ neuviedol žiadne nové dôvody. Súd mal za to, že nie je dôvod na zrušenie, resp. odročenie pojednávania z dôvodu podaného návrhu na prerušenie konania, aký už v konaní bol podaný a bolo o ňom právoplatne rozhodnuté. Ak by mal súd akceptovať návrhy na zrušenie alebo odročenie pojednávania za účelom rozhodovania o návrhu na prerušenie konania a aj niekoľkokrát rozhodovať o návrhoch na prerušenie konania podaných z tých istých dôvodov, nebolo by možné pristúpiť k prejednaniu a rozhodnutiu veci samej, čím by bol popretý zmysel a účel súdneho konania ako zásady hospodárnosti, tak zásady ne bis in idem (nerozhodovať dvakrát o tej istej veci), hoci ide o procesnú otázku. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd poukázal na postup tamjšieho súdu v exekučnej veci sp.zn. 5Er/364/2009, kde oprávnený, t.j. navrhovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie, exekútor požiadal o udelenie poverenia dňa 27.10.2009. Dňa 21.01.2010 súd vyzval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy, pričom oprávnený na výzvu nereagoval. Súd uznesením zo dňa 18.03.2010 exekučné konanie zastavil, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2010 v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu zo dňa 15.06.2010. V tejto veci vidí navrhovateľ nesprávny úradný postup Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v tom, že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia oneskorene. Súd prvého stupňa vyslovil názor, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, je kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého

jednotlivého prípadu, najmä z pohľadu zložitosti veci, správanie sa účastníka a postupu súdu. Súdne a tým i exekučné konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, malo by to za následok záver, že všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov a uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa. Súd mal za to, že v danom prípade bol nárok navrhovateľa uplatnený aj pre nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, hoci zamietnutie žiadosti navrhovateľ zdôvodňuje postupom, ktorý predchádzal tomuto rozhodnutiu. Súd uviedol, že nesprávny úradný postup z hľadiska zákona je taký postup, ktorým konajúci súd porušuje právne predpisy, no nemá svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Navrhovateľ však namietal postup skúmania exekučného titulu, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia. Preto bolo potrebné posúdiť nárok navrhovateľa ako nárok na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia však nebolo príslušným orgánom pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené a otázku nezákonnosti rozhodnutia nemožno posudzovať ako otázku predbežnú. Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovednostného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou vo veci 5Er/364/2009, ktorý by mohol byť základom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, výškou uplatnenej škody sa potom súd nezaoberal. Navrhovateľ škodu preukazoval znaleckým posudkom č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave. Bez bližšieho hodnotenia obsahu tohto posudku je zrejmé, že tento má určiť výšku škody v prípade nesprávneho postupu a nezákonných rozhodnutí okresných súdov SR. Ako súd však už uviedol, nezistil či už nesprávny postup alebo nezákonné rozhodnutie v danej veci, a preto nemal právny základ na priznanie nároku navrhovateľovi. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, súd uviedol, že by ju bolo možné priznať v prípade, že iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ však ani len nenavrhol dôkaz, ktorý by mal preukázať, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. Ďalej súd uviedol, že navrhovateľ založil do jednej obdobnej veci originál znaleckého posudku, vypracovaný doc. JUDr. W. V. B., W., ktorý považuje za dôležitý dôkaz v tejto veci. Do spisu v tejto veci síce založil jeho kópiu, no vykonanie dôkazu touto listinou nevykonal. Súd bol toho názoru, že tento posudok nie je dôkazom, ktorý by mal význam v prejednávanej veci, keďže na žiadosť navrhovateľa bol posudkom skúmaný, či je právom EÚ zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Odpoveď na túto otázku nemá pre toto konanie význam, pretože nesprávny úradný postup spočívajúci v prieťahoch v exekučnom konaní možno objektívne zistiť iba dôkazom, ktorým je oboznámenie exekučného spisu. S poukazom na uvedené skutočnosti súd návrh ako nedôvodný zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1 O.s.p., keď odporca si trovy konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplývajú.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie. V odvolaní uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, ďalej písm. c/, d/, f/ O.s.p.. Súdu prvého stupňa tak vyčítal, že prejednal vec v neprítomnosti odporcu (zrejme mal na mysli navrhovateľa). Poukázal na to, že navrhovateľ riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, a preto súd nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Zotrval na svojom stanovisku, že sudcovia okresného súdu sú vylúčení, v dôsledku čoho navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na Ústavný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Konečné rozhodnutie neprichádzalo do úvahy aj preto, že v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Navrhovateľ sa taktiež nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ani k dôkazom, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Ďalej súdu vyčítal, že rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov a nemal možnosť sa k týmto dôkazom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Ďalej tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, a pokiaľ tak súd prvého stupňa

urobil, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Pokiaľ ide o majetkovú škodu, súdu prvého stupňa vyčítal, že ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode s tým, že navrhovateľ hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to aj prostredníctvom znaleckého posudku. Ďalej prejavil nespokojnosť s tým, že súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, keď sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne ospravedlňujúce dôvody.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ - f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že dôvody odvolania uplatnené navrhovateľom nie sú dané.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný v prípade, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

Za takúto vadu považuje navrhovateľ predovšetkým tú skutočnosť, že mu ako účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Zo spisu však vyplýva, že súd prvého stupňa určil termín pojednávania na 04.02.2015, a to dňa 15. decembra 2014, pričom predvolanie bolo doručené navrhovateľovi dňa 16.01.2015. Navrhovateľ e-mailom zo dňa 29.01.2015 žiadal "zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu". Z prílohy vyplýva, že navrhuje prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávať vec. Zo spisu ďalej vyplýva, že nadriadeným Krajským súdom v Trenčíne bolo už rozhodnuté o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, a to uznesením č.k. 4NcC/478/2012-16 zo dňa 19. októbra 2012, ako aj 17NcC/44/2015.

O návrhu na prerušenie konania rozhodol súd prvého stupňa uznesením zo dňa 19.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.01.2015 (v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu). Následne bol určený nový termín pojednávania, na ktorom aj bolo vydané napadnuté rozhodnutie. O tvrdení navrhovateľa, že v takýchto prípadoch rozhodoval vylúčený sudca, už bolo rozhodnuté Najvyšším súdom SR vo viacerých rozhodnutiach, napr. v uznesení zo dňa 31. mája 2010 v konaní sp.zn. 3NcC/14/2010, z ktorého vyplynulo, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo a Najvyšší súd SR aj v konaní 3Cdo 102/2013 konštatoval, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť odporcu na majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Navrhovateľ preto nežiadal o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov. Samotnú okolnosť, že navrhovateľ aj po rozhodnutí nadriadeného súdu o nezaujatosti vec prejednávať sudcu považoval tohto za zaujatého a odmietal sa zúčastniť pojednávania, nemožno akceptovať ako dôvod pre odročenie pojednávania, pretože otázka zaujatosti sudcu bola vyriešená postupom stanoveným Občianskym súdnym poriadkom a nepredstavovala preto pre súd prvého stupňa prekážku pojednávania a rozhodovania vo veci.

K odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo ani v odvolaní namietaným neumožnením reagovať na vyjadrenie protistrany, oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi, vyjadriť sa k dôkazom, navrhnúť ďalšie

dôkazy a všeobecne porušením práva na kontradiktórny proces. Súd prvého stupňa totiž nariadením pojednávania umožnil navrhovateľovi realizáciu viacerých práv, ktorých porušenie navrhovateľ namieta. Pokiaľ sa navrhovateľ pojednávania nezúčastnil bez toho, aby na jeho strane bol pre neúčast' daný dôležitý dôvod, nie je realizácia procesných práv navrhovateľa, ktorú umožňuje práve pojednávanie, pochybením súdu prvého stupňa, ale iba dôsledkom konania samotného navrhovateľa.

Vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania bolo pritom navrhovateľovi doručené spolu s predvolaním na prvé pojednávanie (pôvodne určené na deň 02.07.2013), a preto neobstojí námietka, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu. Okrem toho nariadením pojednávania s riadnym poučením podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa vytvoril navrhovateľovi možnosť uplatniť právo na kontradiktórny proces v plnom rozsahu, a preto neobstoja jeho námietky uvádzané v odvolaní o tom, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam protistrany, k dôkazom a sám navrhovať dôkazy. Navrhovateľ bez ospravedlniteľného dôvodu túto možnosť nevyužil, keď sa pojednávania nezúčastnil bez toho, aby mal na to dôležité dôvody. Pokiaľ za tejto situácie nenavrhoval pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ďalšie dôkazy, ostali neskoršie dôkazné návrhy v odvolacom konaní prípustné iba za podmienok podľa § 205 písm. a/ ods. 1 O.s.p., ktoré však naplnené neboli. Pre vykonanie dôkazu znaleckým posudkom v odvolacom konaní, tak ako ho navrhoval navrhovateľ, preto neboli splnené procesné podmienky.

Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok na výšku škody, takýto dôkaz treba považovať za nadbytočný, pretože v prípade nepreukázania nesprávneho úradného postupu, ako jednej zo základných podmienok vzniku škody, je otázka výšky škody bezpredmetná.

Navrhovateľ nedôvodne namieta porušenie svojich procesných práv v súvislosti s tým, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, pričom nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Zrejme ušlo pozornosti navrhovateľa, že v danom prípade nešlo o takýto prípad, súd prvého stupňa nerozhodoval bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 115a O.s.p., ale riadne nariadil pojednávanie podľa § 114 O.s.p..

Rovnako po preskúmaní veci odvolací súd sa nestotožňuje s názorom navrhovateľa o tom, že by odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňalo požiadavky stanovené ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., najmä že by súd prvého stupňa riadne nezdôvodnil, prečo rozhodnutie vydané so zisteným časovým odstupom od podania žiadosti o udelenie poverenia nepredstavuje nesprávny úradný postup spočívajúci v zbytočných prieťahoch konaní.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku naopak vyplýva, že súd prvého stupňa sa veľmi podrobne zaoberal časovou následnosťou jednotlivých úkonov v exekučnej veci, kde bol oprávneným navrhovateľ (vec sp. zn. 5Er/364/2009) a zistil, že súd v danej veci exekučné konanie zastavil uznesením zo dňa 18.03.2010, č.k. 5Er/364/2009 -11 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 15.06.2010, č.k. 17 CoE/219/2010-21, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2010, pričom pre takéto rozhodnutie Exekučný poriadok nestanovuje pre súd žiadnu lehotu.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Z odvolania nie je zrejmé, o ktoré nevykonané dôkazy, ktoré by boli v priebehu prvostupňového konania navrhované a súdom prvého stupňa nevykonané, sa jedná, pričom zo spisu takýto dôkazný návrh navrhovateľa nevyplýva.

Dôvod na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. preto nemožno považovať za opodstatnený.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný v prípade nesprávnej aplikácie a výkladu právnej normy, prípadne použitia právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní konkrétne neuvádza, ktoré ustanovenie, najmä hmotnoprávneho predpisu, a to zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov malo byť súdom prvého stupňa

nesprávne vyložené, prípadne aplikované. Odvolací súd v rámci svojej prieskumnej činnosti nezistil, že by súd prvého stupňa nesprávne vyložil príslušné ustanovenia zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, prípadne že by na zistený skutkový stav ustanovenia tohto zákona nesprávne aplikoval.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť prvostupňovému súdu v prípade, ak by zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p.. Odvolacím dôvodom podľa citovaného ustanovenia teda možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je teda možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi.

Z uvedených dôvodov boli vo vzťahu k navrhovateľom tvrdeným predpokladom vzniku uplatnených nárokov správne skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa a vzhľadom na neexistenciu ním tvrdených predpokladov zodpovednosti za uplatnenú škodu a nemajetkovú ujmu bolo napadnuté rozhodnutie správne.

Za správny považuje odvolací súd aj výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania a s jeho dôvodmi sa v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje.

V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním mu trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.